

skal søge over til VK og eventuelt O for at få det her gennemført; vi kan ikke gennemføre det med jer? Vil det være situationen i en ny regering, hvor S og R er sammen?

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg tror, den nye formand for Socialdemokratiet har udtalt helt klart og tydeligt, hvad Socialdemokratiet mener i den her sammenhæng. Og jeg synes, vi skal forholde os til det, vi har arbejdet med her i dag, altså forespørgslen, om der skal ske praktiske ændringer i familiesammenførselsreglerne på det administrative område.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Det blev man jo ikke meget klogere af. Men for at prøve at afæske ordføreren et svar, skal jeg citere Birgitte Kofod Olsen fra Institut for Menneskerettigheder, der for 3 måneder siden sagde om forslaget om nedsættelse af et såkaldt uvildigt udvalg:

Vi opfatter os selv som den uvildige instans, og vi har allerede lavet en uafhængig undersøgelse. Det er et politisk spørgsmål nu.

Hvordan forholder den socialdemokratiske ordfører sig til det, Institut for Menneskerettigheder mener, nemlig at et sådant nyt udvalg vil være overflødig?

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Det skal Institut for Menneskerettigheder ikke blande sig i. Det skal vi nok gøre herinde, hvis vi mener, at det er nødvendigt. Og når instituttet er part i det her, så vil det klæde dem at holde lav profil, indtil vi har afgjort det her spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg må jo sige, at jeg synes, det er lidt underligt, at ordføreren siger, at hun ikke har fantasi til at forestille sig, at arbejdet i det her udvalg kunne medføre en lovændring, når der i det forslag til vedtagelse, der er fremsat, står, at det kan medføre en eventuel lovændring. Hvordan kan det være, at fantasien ikke kan række til det, men at fantasien alligevel har været så konkret, at det har kunnet nedfældes på et stykke papir, at det kan give anledning til eventuelle lovændringer?

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jamen jeg kunne jo spørge: Har Venstre fantasi til at forestille sig, at sådan et udvalg ville komme til et resultat, der skulle medføre lovændringer? Jeg tror, vi er enige i det spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Nu er det jo ikke sådan, at det er os, der har fremsat forslaget.

Fra regeringens side har man jo allerede imødekommet den kritik, der var på det administrative område, og det har menneskerettighedskommissær Alvaro Gil-Robles jo også anerkendt, og han har også takket for, at der har været en imødekommelse på det administrative område.

Derfor forstår jeg ikke, hvorfor vi nu skal igennem en proces, hvor vi skal lave et udvalg, som eventuelt skal lave noget. Jeg må sige, at jeg ikke har fantasi til at forestille mig det. Jeg synes, det er dejligt at se, at menneskerettighedskommissæren har tilkendegivet, at han har reageret positivt på, at Danmark nu har taget kritikken på det administrative område til sig. Hvad skal udvalget lave?

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg tror ikke, regeringen ville bryde sig om det, hvis det var Gil-Robles-rapporten, vi stod og diskuterede her i dag. Nu er det Institut for Menneskerettighedens kritik af familiesammenførselsreglerne, der diskuteres, og det forholder jeg mig til.

Formanden:

Tak til fru Anne-Marie Meldgaard. Så er det hr. Søren Krarup som næste ordfører.

Søren Krarup (DF):

Vi tager altid flygtningenes parti, råbte Niels Christian Andersen ud over forsamlingen i Vejle. Det var ved et møde i 1988, hvor Dansk Flygtningehjælp blev konfronteret med de problemer, som udlændingeloven af 1983 havde rejst. Og Niels Christian Andersen var et ledende medlem af Dansk Flygtningehjælp. Flygtningehjælpens holdning var imidlertid klar: Vi tager altid flygtningenes parti.

Men er det rigtigt altid at tage flygtningenes parti imod den danske befolkning? Det afslører i